

اختلال شدید زبان بیانی در کودک مبتلا به نابینایی مادرزادی از نوع لبر

کودک ۴ ساله مبتلا به نابینایی مادرزادی لبر، به دلیل مشکلات شدید گفتاری، به کلینیک گفتار درمانی ارجاع داده شد. در ارزیابی، تمایز قابل توجهی بین توانمندیهای زبان درکی^(۱) و زبان بیانی^(۲) به نفع زبان درکی مشاهده شد. اختلالات رفتاری نظیر لجبازی، وابستگی به اشیاء و همچنین حرکات کلیشه‌ای در بیمار موجب ارجاع وی برای معاینات روانپزشکی شد که برای کوتاه مدت دارو تجویز شد. از آنجایی که مشخص شد کودک قادر به درک و تولید وزنهای^(۳) مختلف است، از این توانمندی برای تربیت گفتار استفاده شد. این روش آموزشی، نتایج موفقیت آمیز زیر را داشته است: اختلالات رفتاری کودک کنترل شدند، کودک برای برقراری ارتباط شروع به استفاده از واژه‌ها و شبه واژه‌ها کرد و کارکردهای شناختی وی رشد بهتری نشان دادند.

فریبا یادگاری

مربی دانشگاه علوم بهزیستی
و توانبخشی

دکتر سیدجلال صدرالسادات

استادیار دانشگاه علوم
بهزیستی و توانبخشی

واژگان کلیدی: زبان بیانی / زبان درکی / نابینایی مادرزادی لبر